

ligeledes om Forbindelserne i gamle Dage imellem Jødeland—Arabien og Æthiopien, hvad ikke kan forbavse.

I Abyssinien lever en god Del af Befolkningen af Kirken og om Kirken. Præster, Munke, Klærke, Sakristaner, Kappelaner etc. er der Masser af, og der eksisterer ikke en Familie, der har det materielt nogenlunde, som ikke yder lidt til Religions Tjenere, som er lidt foragtede og meget frygtede.

Ahmarafolket deles naturlig i tre Klasser: Høvdinge, Soldater og Præster, alle tre stolte, uvidende og lidet modtagelige. En Høvding kan undertiden læse, men det er sjældent, at han kan skrive. Til dette Øjemed er der Skrivere. Der findes vel større Høvdinge, der har en Smule mere Kultur, blandt dem er især den nuværende Guvernør i Harrar Dedjazmatch Imru.

De fleste Høvdinge er grovkornede Fyre, der kun er tilgængelig for Smiger. Deres Luksus bestaar i Klæder og bevæbnede Tjenere. Deres Palads, Gebbi, bestaar af et Indelukke med runde Hytter, hvor Soldaterne og deres Familier bor, et Indelukke for Hjorden, Kornmagasin og et Hus for Herren samt en Sal til Festerne.

Abyssinierne har ingen Kunst eller Industri. I Stedet for af Sten bygger de af stampet Ler og tækker med Straa. Kun Festsalens Bygning betros af nogle højerestaaende til evropæiske Entreprenører, og den kejserlige Festsal kan til Tider under Festerne frembyde en vis Grandesse. Maaske vil Høvdingene lidt efter lidt vænne sig til evropæiske Bygninger og Møbler; men naar Evropæeren er rejst, trækker de sig helst tilbage i deres skidne Huse og foragter Vestens Raffinements. Det eneste evropæiske, de sætter Pris paa, er vore Vaaben. Forfatteren spurgte en Dag en Høvding, om han ikke syntes, at Jærnbanen var et Fremskridt, da denne kunde ende en Transport i 3 Dage, hvad en Karavane vilde bruge 3 Maaneder til. Herpaa svarede Høvdingen: »Hvorfor skal jeg ende Transporten i 3 Dage, jeg maa betale paa Jærnbanen, og jeg rejser uden Eskorte som en almindelig Mand, medens jeg tidligere gik som en sand Høvding med talrige Soldater, og Landsbyfolkene bragte mig Føden, der intet kostede mig«. Ahmaraerne har god Tid, de arbejder ikke, det maa Evropæerne om. Verdenskrigen har dog givet deres Krigere noget at tænke over, om de ogsaa kan manipulere de moderne Kanoner etc. Østerrig har i sin Tid solgt dem en Del.

For Tiden er Arméen en feudal Hær, en blandet Bande, der staar om Kejseren. Hver Vasal viser sig med sin Trop til Fods eller til Hest, fulgt af nøgne Tjenere. Nogle Evropæere taler med Begejstring om Arméen, der dog kun mest er brugelig til Parade. Men den store aarlige Revue kan ogsaa være pragtfuld og malerisk, idet Soldaterne bærer pragtfulde Skjolde, spraglede Dragter etc. Dog de nuværende Høvdinge anstrænger sig for at modernisere Hæren, og Forfatteren saa deres Artilleri marchere stolt, næsten i Trit.

Menelik holdt meget af det maleriske; men den nuværende Ras Taffari anstrænger sig for at faa sin egen Hær op til 40.000 Mand med moderne Udstyr.

Evropæerne sælger dyrt forskellige Vaaben til Abyssinien, og desværre er deres Politik som andre Steder baseret paa kort Sigt.

Menelik trak Evropæerne til sig for at beljene sig af dem, men Ras Taffari undertrykker Evropæerne, der nu er bleven ret talrige.

Abyssinierne holder meget af Alkohol, især Ahmaraerne, og Drukkenskab er almindelig mellem de kristne Abyssiniere.

Menelik var fuld hver Dag. Forfatteren mener, at de Hvide er Skyld i, at deres Civilisation ikke er Abyssinierne mere sympatisk.

Under Krigen var Grækere og Armeniere meget aktive i Abyssinien. Drikkepengesystemet er nødvendigt overalt for at skaffe Handelsvarer Indpas.

Om Ahmaraen siges, at han har syv Hjærter; naar han taler, aabner han et, og holder de andre lukket.

Armeniere og Grækere skal have lavet det saaledes, at man ikke kan erholde den mindste Tilladelse til noget uden at give Gaver i Forvejen. Ras Taffari skal have opdyngtet en stor Formue paa den Maade. Han behøver ikke at genere sig for de Hvide eller sit Folk, kun for sine Favoritter, der er med i Spillet.

Af en rig Armeniers Kone forlangte saaledes Dronning Zaoditu 8000 Francs for en Audiens.

Evropæerne maa som Følge af Armeniernes og Grækernes Virksomhed optræde krybende overfor de indfødte Autoriteter, tiltale dem med Excellence etc., medens disse siger Du til Evropæerne. Dronningen har endog skrevet Du til en evropæisk Gesandt.

Toldvæsenet er p. t. i Hænderne paa en Syrer og er endnu mere krakilsk end det værste evropæiske. Der er tre Posthuse, i Addis Ababa, Harrar og Dirré Daua; man faar sædvanligvis Brevene, hvis ikke en Abyssinier tager dem selv eller lader dem ligge. Addis Ababa har et Hotel og en Mønt, der dirigeres af en Armenier.

Skade at de Indfødte er alt for pludselig kommet i Berøring med de Hvide og ikke med de bedste.

Der mangler Skoler af enhver Art, saa de Indfødte kan blive oplærte til at agte evropæisk Arbejde.

Abyssinien kunde blive rigt, dets vulkanske Jord indeholder forskellige Mineralier, og dets geografiske Position imellem engelske, franske og italienske Besiddelser er gunstig for en Udvikling.

Forfatteren giver til Slut følgende Resumé:

Som Sagerne ligger har vist hverken Frankrig, Italien eller England Lyst til at annektere Abyssinien.

Evropæerne staar her overfor en Art Civilisation, der moralsk og praktisk er primitiv; men ikke desto mindre er en Civilisation. Han staar overfor et hovmodigt Folk, der ikke har Lyst til at lade sig kolonisere og overfor et Land, hvor alt maa skabes fra Bund af. Hvis der udvikles en Industri dernede, efter at de Indfødte er bleven oplærte, kan den kun trives paa de Indfødtes Arbejde. Men i et Land, hvor en stor Del af Befolkningen mest ynder at være Krigere og sidde dovent med Bøssen imellem Benene og lade sig føde af de lavere Racer, er der ikke noget at vente.

O. Olufsen.

Sydafrikas Kystbælte og dets Muligheder økonomisk set behandles i en interessant Artikel i South African Journal of Science Vol. 16, 1919, hvorefter vi meddeler følgende: Paa Øst- og Sydkysten af Sydafrika er der et Bælte c. 160 km bredt, der veksler i Højde fra Havfladen til c. 1830 Meter med stor Forskel i Klima og Vegetation. Frugt af enhver Art trives særdeles godt, ligesom Kvægavl og Agerbrugsprodukter af forskellig Slags, og Egnene er i Henseende til Agerbrug langt vigtigere end dem i det Indre. Det anføres i Studiet af Regnfordelingen, at Kystbæltet har en Regnmængde af 40 eng. Tom-

mer, somme Steder op til 70 Tommer. Bæltet med det mest intense Regnfald er fra 16—64 km bredt og c. 1600 km langt. Forfatteren foreslaar at indføre et Irrigationssystem. Opsamling af Vand for den tørre Aarstid og opmuntrer særlig til Anlæg af mindre Irrigationer og Reservoarer. Regnbæltet burde købes af Regeringen, og den maa sørge for Bygning af Jærnbaner, fremelske Skovvækst og benytte Vandkraften. Billig Arbejds-kraft er der rigeligt af, og med de gunstige Forhold imellem Solskin og Vandforsyning mener Forfatteren at kunne forvandle Egnene til et intensivt Agerbrugs- og Industriland. Olie, Nodder, Gummi, Kakao og Bomuld, der nu gaar med Dampere til Evropa, vil Forfatteren bringe fra det tropiske Afrika til Sydafrika for at blive bearbejdet til Eksport. Forfatteren kommer til den Slutning, at Kystbæltet vilde kunne hæves til et stort Industricentrum som England med en Befolkning paa 50 Mill.

Boletín del Ministerio de Agricultura de la Nación. Buenos Aires. Redaktionen finder Anledning til at gøre opmærksom paa dette Tidsskrift, der udgives af Argentinas Agerbrugsministerium. Det indeholder særdeles interessante og aktuelle Artikler om Landets Agerbrug, Havebrug etc. og er forsynet med Kort og Illustrationer. Det er fremlagt i Det kgl. danske geografiske Selskabs Læsesal og udlaanes fra dets Bibliotek.

Hvem ejer Jorden? U. S. A. producerede i 1917 71% af Verdens Petroleum. Det var Føreren i Produktionen af Jærn, Staal, Kobber og Bly, Svovl, Fosfat, Vanadium og mange andre mineralske Produkter. Storbritannien er det førende Land i Tin-Industri, Nikkel, Guld, Grafit og Tungsten, det naar næsten U. S. A. i Petroleums-Produktionen og er Nummer to i Kul. Rusland leverede i 1913 det meste Mangan; men de nuværende Forhold har givet England Overvægten. Spanien er Hovedleverandør af Kviksølv, men finansielt domineres Industrien af England. Af de faa Mineralier, som ikke faas fra U. S. A. og igennem England, kan nævnes Salpeter fra Chile og Kali fra Frankrig og Tyskland.

Vinderosion og Diamantlejer i Sydvestafrika. Det tidligere tyske Sydvestafrika, Herero- og Namalandet, et yderst fattigt Terræn, havde under det tyske Styre sin væsentligste Indtægt af Diamanter, der opdagedes i 1908. Diamanterne findes i Kyststrækningen fra Conception-Bugten til c. 100 km Nord for Oranje Flodens Udløb, og de rigeste Lejer findes Syd og Øst for Lüderitzbugten (Angra Pequena). Udenfor en Afstand af c. 30 km fra Kysten er ingen Diamanter fundet, og i dette Terræn findes de mest i de tørre Dales Grus. Deres Tilstedeværelse hjælper den fremherskende Sydvestvind, der om Sommeren næsten daglig blæser med orkanagtig Hefthighed, til at kontrollere. Vinden er kun et Kystfænomen, som imidlertid indenfor sit begrænsede Omraade forårsager en stærk æolisk Erosion i det orkanagtige Terræn, hvis bare Rygge og brudte Hoje fures i fantastiske Former. Det af Vinden bort-eroderede Materiale ophobes i Dalene og Fordybningerne, og den øverste Del af det antager Form af Ørkenklitter og Sand-

bølger. I den Sigteproces, der foregaar med det tilblæste Materiale, finder de tungere Partikler og Diamanterne Vej op til Overfladen. De findes mest i Vindsiden og i de øverste Dele, der vender mod Vinden.

Spitzbergen. Traktaten angaaende Norges Suverænitet over Spitzbergen er endnu ikke ratificeret. Den blev underskrevet af England den 16. Februar 1920, og de kontraherende Parters Signatur blev sat den 9. April 1920. I Løbet af Maanedene ventes Ratificationen, og Norge vil næste Sommer udøve Jurisdiktionen. I Mellemtiden er Spitzbergen terra nullius. Udvinningen af Kul gør Fremskridt, og i Sommeren 1920 har der hersket stor Virksomhed for at faa grundet nye Mine-Kolonier. Det nordlige Norge, de norske Kystdampere og til en vis Grad de svenske Jærnbaner faar deres Hovedforsyninger af Kul fra Spitzbergen.

XX. Tyske Geografdag i Leipzig 17., 18. og 19. Maj 1921. Paa den XIX. Geografdag i Strassburg 1914 blev det besluttet at afholde den XX. i 1916 i Leipzig. Krigen har imidlertid forårsaget en Udsættelse heraf til i Aar. Emnerne, der behandles, vil væsentlig blive Krigen og dens Indvirkning paa Geografien og Forskningsrejserne. Anmeldelse om Foredrag skal inden 15. Marts sendes til Professor Hans Meyer, Leipzig, Haydn-Strasse 20, og om Deltagelse til Dr. Kurt Krause, Leipzig, Kronprinzstrasse 70 III. Medlemmer betaler 20 Mark og ikke-stemmeberettigede 12 Mark. Komitéen bestaar af Professor Hans Meyer, Professor Joseph Partsch og Docent, Dr. Willh. Behrmann.

Congresso Geografico Italiano. For 10 Aar siden afholdt de italienske Geografer deres VII nationale Kongres i Palermo, og den VIII er nu bestemt til at finde Sted i Firenze fra den 29. Marts til 5. April d. A. Præsidenten er General Nicola Vacchelli, Direktør for det mititer-geografiske Institut. Indmeldelsespengene er 20 Lire, og Indmeldelse foregaar ved Henvendelse til: Segretario dell' VIII Congresso Geografico Italiano, presso l'Istituto Geografico Militare, Via Cesare Battisti 8, Firenze.

Engelsk Ekspedition til Undersøgelse og Bestigning af Mount Everest.

Ved et Møde den 10. Januar 1921 blev det bestemt, at Royal Geographical Society i Forbindelse med The Alpine Club skulde søge organiseret en Ekspedition til Undersøgelse og Bestigning af Jordens højeste Punkt, Mount Everest, hvis Top og Omgivelser henligger ukendt. Blandt andet mener man ogsaa at kunne hæste betydelige meteorologiske og klimatologiske Resultater. Fra Slutningen af Maj d. A. vil der blive gjort forudgaaende Undersøgelser, og i 1922 skal Ekspeditionen udgaa. Indenfor de nævnte Selskaber er der nedsat en Komité til at arrangere Foretagendet, der vil koste 10,000 Pund Sterling. Chefen for Ekspeditionen vil blive Oberst C. Howard Bury, og Lederen for de i Aar forudgaaende Rekognosceringer Harold Raeburn.